

A Szentírás

A 2008-as évet a katolikus Egyház a protestáns felekezetekkel együtt a Biblia éveként hirdette meg. A Biblia szó, görög szó, azt jelenti: könyvek. A világ legolvasottabb, legtöbb kiadást megért „bestsellere”, soha egyetlen mű nem ihletett meg annyi művészi alkotást, mint a Könyvek Könyve, ahogy más néven nevezik.

Mi, katolikusok Szentírásnak nevezzük, ami kifejezőbb, hiszen nem egy emberi irodalmi alkotásról van szó, hanem a Szent Isten szól hozzánk a Biblián keresztül. A Szentlélektől sugalmazott könyvek összességét nevezzük így. Isten a szerzője ezeknek az Írásoknak, de gondolatait emberi szavakkal, emberi szerzőkön keresztül adja át az egész emberiségnek. Ők a szentírók. A Szentlélek hatása alatt, az ő sugalmazására írták le az Ő tévedhetetlen üzenetét. Isten nem szándékozott üzenetet adni nekünk természettudományos kérdésekben, ezért aki például a Biblia alapján természettudományos tényként állítja, hogy Isten hat nap alatt teremtette a világot, az félreérti Isten mondanivalóját, hisz Ő csak hit és erkölcs dolgában akar hozzánk beszélni a Szentírásban, a Biblia ebben tévedhetetlen. Amikor a Teremtés könyve hat nap keretében felsorol minden létezőt, s egyenként kijelenti, hogy az jó, az ember teremtésénél pedig szinte extatikus örömmel felujjong és megállapítja, hogy az nagyon jó, azzal Isten mindössze annyit akart elmondani hogy a világ és az ember nem az ősrobbanás, vagy a vak véletlenek „terméke”, hanem Isten szeretetből, örökre akarta. Szüleid csak egy gyereket akartak, azt sem tudták, fiú lesz-e vagy lány, Isten viszont Téged akart, öröktől fogva. Nem egy elhibázott selejt vagy, hanem „nagyon jó”, Isten végtelen szeretetéből lettél. Isten nem köt az orrunkra természettudományos ismereteket a Szentírásban, azt akarta, hogy azokat józan eszünkkel kutassuk, viszont mindent elmondott nekünk arról, hogy mit higgyünk (hit) és hogyan éljünk (erkölcs), hogy boldogok legyünk. Feltárta, hogy mit higgyünk arról, hogy ki Ő és milyen hozzánk, mi lesz velünk a halál után, honnan és hová tart az életünk, s mi értelme van ennek az egésznek. Nem irodalmi alkotásként kell ezért olvasnunk a Szentírást, bár abban is zseniális, nem is természettudományos érdeklődéssel, hanem azt keressük benne ami szíven üt.

A Szentírás Isten szerelmes levele hozzád. Vicces lenne, ha valaki kedvese levelében tudományos ismereteket keresne. Isten az Ő „levelét” sem erre adta. Egyetlen célja volt, hogy velünk bensőséges kapcsolatba lépjen. Vágyódsz megtapasztalni Isten bensőséges szeretetét? Ezzel a vággyal vedd kézbe az Ő Igéjét naponta, s megtapasztalod. Furcsa lenne, ha a kedvesed meglátogatna otthonodban és ott látná porosodva, felbontatlanul a levelét a polcon. Meggyaláznád a szerelmét ezzel. És a Szentírásod? Hol tartod? Van-e kitüntetett helye a lakásodban, vagy csak bevágta a többi könyv közé? Kinyitod-e naponta, vagy felbontatlanul hagyod a polcodon?

A Szentírást nem elég olvasni, helyesen kell értelmezni, s akkor értjük jól, ha ugyanannak a Szentléleknek a hatása alatt olvassuk, Aki sugalmazta. A Szentlelket pedig Jézus Péternek és a vele egységben lévőeknek ígérte meg: „A Szentlélek elvezet titeket a teljes igazságra”. Az Egyház ölen érthetjük csak meg helyesen. A szektások a Bibliára hivatkozva tesznek Istennek nem tetsző dolgokat (pl. Jézus azon igéje alapján, hogy „Aki jobban szereti apját, anyját... mint engem, az nem lehet a tanítványom” ráveszik tagjaikat, hogy ha szüleiket nem tudják elhozni a gyülekezetbe, akkor tagadják meg őket mint hitetleneket és költözzenek el otthonról, hogy a gyülekezetnek éljenek). Ezért fontos, hogy figyeljünk a prédikációkra és tanulmányozzuk az Egyház tanítását (Katolikus Egyház Katekizmusa, Katolikus Bibliakommentárok – katolikus Bibliád legyen, mely mindig magyarázatokkal van ellátva, s nem a régies, Károli -féle fordítás).

Amikor leülünk Szentírást olvasni, ezért először is kérünk kell a Szentlélek Istent, hogy az Ő hatása alatt világosan megértsük mit akar személyesen nekünk mondani. Behelyettesítheted a Bibliai szereplők helyébe a te nevedet pl. így: „Ne félj, Jákob!” - „Ne félj, XY!” Isten ezeket a szavakat a te kedvedért írta, öröktől fogva és személyesen Neked. „Isten szava eleven, átható és minden kétélű kardnál élesebb, behatol a szívek és vesék mélységeibe”. Naponta olvasd! Ne sokat olvass belőle, csak egy kis szakaszt, s addig olvasd, amíg valami szíven nem üt! Azt az egy mondatot vagy szót ízeleld, fontolgasd magadban, engedd, hogy átjárjon, s addig ne menj tovább, amíg táplálékot találsz benne, mint a méhecske! Jobb, ha nem nehéz ószövetségi történetekkel kezded. Kezd az Evangéliummal! Képzeld el a szereplőket, s éld bele magadat valamelyik helyébe, majd beszéljess Jézussal, hogy milyen érzések, gondolatok vannak benned! Hallgass! Hallgass meg, mit akar mondani! Elengedhetetlen a csend. 2 perc kevés. Adj tisztességes időt Istennek! Ne csak az időd selejtjét! Olyan időt keress, amikor nyugodtabb vagy. Nem jó például, ha este 11-ig tévézel, s utána öt percre előszeded a Szentírást, mert a filmen fog járni az eszed. Legjobb előbb felkelni, s a napot az igével indítani, (lehet napi evangéliumról e-mailt is kapni). Addig ne kelj fel a Szentírásod mellől, amíg legalább egy konkrét elhatározást nem teszel Jézus indítására. Este pedig ne feküdj le addig, amíg nem kérdezted meg magadtól, hogy mit tettem ma az Ige indítására? Ha ezt teszed, teljesebb életed lesz napról napra, mert **„nem csak kenyérről él az ember, hanem minden igével is, amely az Isten szájából származik” (Mt 4,4)**. Nem él igazán, aki nem olvassa naponta a Szentírást. Az valójában még csak szánalmasan vegetál, mert Jézus azt mondja magáról, hogy „Én vagyok az Élet”. „Aki nem ismeri a Szentírást, nem ismerheti Krisztust” (Szent Jeromos). Jézusról nem külső információkat szerzünk, ha hittel befogadjuk igéit, hanem saját életébe merít el, hasonlónak tesz minket magához és átfőrné. A napi Szentírásolvasás hatására tett bármilyen apró kis elhatározás olyan mint a minden nap sziklára hulló vízcsep: az évek hosszú sora alatt még a sziklát is kivájja, átfőrné.

Olvassuk most el a Mt 4,1-11-et. Tegyük ?-t oda amit nem értünk, !-t oda, amit most megértettünk és ->-t oda, ami szíven talált. KÉRDÉSEK: Mi érintett meg az előadásból? Mi a kedves szentírási történeted, mondatod? Volt-e Szentírással kapcsolatos élményed (pl. megvilágosodott valami egy prédikáció során stb.). Mennyire olvasod a Szentírást? Hogyan? (Lassan elmélkedve vagy mint egy érdekes olvasmányt?) Hogyan lehetne jobban életed része az Isten Igéje, hogyan tudna hatni jobban a hétköznapijaidra?

